

Jen la hela, bela stelo de l' mateno

ADORU 127

1. Jen la he-la, be-la ste-lo de l' ma-te-no
2. Kla-re Di-o vo-las gvi-di vin sur-te-re.
3. Ek, ni hō-re ko-re glo-ru la Sin-jo-ron;

bri-las su-per ĉi-uj vi-aj pe-no kaj ĉa-gre-no.
Vi nur de-vas se-kvi Lin sin-ce-re kaj es-pe-re.
kan-tu ku-ne ni al Li ho-no-ron kaj a-do-ron,

Di-o vin el-ti-ru el dan-ĝe-ro kaj su-fe-ro,
Ĉi-am es-tas vo-jo el la pla-go de l' gu-la-go.
por ke ni por ĉi-am es-tu gas-toj de l' fes-te-no

lu-me Li vin hel-pu el mi-ze-ro, el in-fe-ro.
I-am el la nok-to flo-ros o-ra, glo-ra ta-go.
vi-de de la he-la, be-la ste-lo de l' ma-te-no.

JEN LA HELA, BELA STELO DE L' MATENO • M: sveda popolmelodio, eble el la finna regiono Uusimaa (Nyland) • E (originale verkita): Albrecht Kronenberger 1991 • 2001 en ADORU 127

↑ Psa 57,17